

fnuffe Jærnbane, og Befolkningen i det nordlige Jhn ville gøre, hvad de kunne for at etablere en daglig Forbindelse mellem Juelsminde og Bogense. Da Sagen saaledes ogsaa har Betydning for Jyens Bedkommende, vil jeg gerne anbefale Forslaget til Tingets Velvilje. Den Strid, som føres mellem Amtsraadet og Horsens Byraad, haaber jeg nok vil blive bilagt paa en mindelig Maade, og selv om Horsens Byraad vil true med Proces, fordi der anlægges en Havn ved Juelsminde, saa ser jeg ikke rettere, end at en saadan Proces ikke vil føre til andet end unyttige Udgifter for Horsens Byraad. (Buss: Det er kun nogle af Byraadet). Sa, det er vel saa flertallet, for hvis det er et Mindretal, er det jo temmelig betydningsløst.

Endvidere vilde jeg gerne anbefale det Vndringsforslag, som er stillet med Hensyn til at forhøje Lønnen for Statens Revisorer ved de to Husmandskreditforeninger; men jeg kan ikke nægte, at det er ganske mærkeligt, at man i den Grad favoriserer Statens Revisor ved den jydste Husmandskreditforening, uagtet han efter min Formening har paataget sig en Myndighed som Revisor, der slet ikke kan tillægges ham som saadan. Men det skal jeg ikke opholde mig videre ved. I det jeg vil anbefale det stillede Forslag, ønsker jeg imidlertid Tilladelse til at hvare paa en Bemærkning om Østifternes Husmands-Kreditforening, som nylig er fremkommet fra en æret Rigsdagsmand, det ærede Medlem for Stive (Dalsgaard). Det ærede Medlem udtalte — hans Bemærkning findes i Folketingsstidenden Sp. 3308 — at Østifternes Husmands-Kreditforening var den dyrest administrerede af alle Kreditforeninger her i Landet. Han sammenholdt den da navnlig med Kreditforeningen for Landejendomsbesiddere i Nørrejylland og fandt, at Forskellen i Administrationsudgifterne var den, at Udgiften for Husmandskreditforeningens Bedkommende var $\frac{1}{4}$ pCt. højere end den tilsvarende Udgift i den nævnte Kreditforening i Nørrejylland. Det afhænger imidlertid altsammen af, hvilket Udgangspunkt man tager for sin Beregning. Det ærede Medlem har nemlig taget sit Udgangspunkt for Beregningen i Laanenes Størrelse, medens jeg mener, at naar man vil bedømme, hvad Administrationsudgifterne til Kreditforeninger ere, saa skal man først og sidst tage sit Udgangspunkt fra Laanenes Antal, og der vil jeg ganske kort oplyse følgende: Forholdet her i Landet med Hensyn til de bestaaende Kreditforeninger er saaledes, at naar man tager Gennemsnitsantallet af Debito-

rer, saa viser det sig, at hver Debitor særlig hder til Administrationen i Kreditforeningen for Kjøbenhavn og Omegn 69 Kr. 98 Ø., i Kreditforeningen for Husejere i Kjøbenhavn 30 Kr. 39 Ø., i Kreditkassen for Landejendomme 23 Kr. 78 Ø., i Nu jydste Kjøbstadskreditforening 11 Kr. 59 Ø., i Østifternes Kreditforening 10 Kr. 86 Ø., i Jyens Kreditforening 9 Kr. 60 Ø., i Kreditforeningen for Landejendomsbesiddere i Sjælland 9 Kr. 10 Ø., i Vest- og Sønderjydt Kreditforening 6 Kr. 61 Ø., i Husmandskreditforeningen for Østifterne 3 Kr. 84 Ø. og i Husmandskreditforeningen for Sjælland kun 2 Kr. 68 Ø. Det viser sig altsaa, at naar man tager dette Udgangspunkt, saa er de 2 Husmandskreditforeninger de to billigst administrerede Kreditforeninger i hele Landet. Men naar man tager det Hensyn, saa vil man ogsaa indrømme, at der er nogen Villighed for, at Revisorerne i de nævnte Kreditforeninger lønnes paa en bedre Maade, idet der jo er et langt større Arbejde forbundet med Revisorerens Arbejde ved en Kreditforening, der har et saa stort Antal Laanbegøringar i Modsatning til det Arbejde, Revisorerne have i de Kreditforeninger, der have et færre Antal Debitorer, selv om de have større Laanensum-

mer. Endvidere vilde jeg gerne udtale min Tilslutning til det Vndringsforslag, som er stillet af Finansudvalget med Hensyn til at hde Fællesrepræsentationen for Industri- og Haandværk 5,000 Kr. i Tilfud. Jeg tror, at Repræsentationens Virksomhed er af den Betydning, at den har Krav paa at støttes fra Lovgivningsmagtens Side, og jeg hder gerne en saadan; men det glæder mig meget, at Finansudvalget har modstaaet den gamle Fristelse til ikke at gaa ind paa at træffe en Ordning, som først var paatænkt med Hensyn til at give Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk Konsulenter. Jeg beundrer dette; for jeg ved jo, at Ordet „Konsulent“ har været et Stikord, som man har haft svært ved at modstaa i tidligere Tider, baade i Finansudvalget og i dette høje Ting; og navnlig naar man gav dem Titel af „Landbrugs-konsulent“, var det helt galt. Nu glæder det mig at se, at Folk mere og mere komme ind paa, at denne vidt drevne Konsulentvirksomhed ogsaa har sine Betænkkeligheder, at man snarere er kommen for vidt i denne Retning, og at der kunde være noget Duffe om at holde lidt igen. Jeg ved vel, at mange Landboforeninger ere misfornøjede med den Ordning, der nu er truffet med Hensyn til den almindelige Konsulentvirksom-